

VIII. Magyar Ügyvédnap

Az ügyvédi autonómiát mindenki szentnek és sérthetetlennek tekinti

A magyar ügyvédség legrangosabb ünnepi eseményén díszvendégként köszöntötte a résztvevőket dr. Gulyás Gergely országgyűlési képviselő, az Országgyűlés Törvényalkotásért felelős alelnöke. Mint hangsúlyozta: a köszöntést az egész Országgyűlés, valamennyi képviselő és valamennyi frakció részéről hozza az ügyvédségnek. Azon véleményének adott hangot, amely szerint a közelmúltban - utalt az Ügyvédi törvény módosítására - sikerült bebizonyítani, hogy az ügyvédi autonómia az egyik olyan ügy, amely kapcsán valamennyi frakció képes az együttműködésre, amikor ez a kamarai autonómia megőrzése érdekében szükségesnek látszik.

A Kamarával kapcsolatos, még ügyvédjelöltként, majd ügyvédként megélt élményeinek felelevenítése után a továbbiakban a hazai ügyvédség múltjával foglalkozott. Hangsúlyozta: a honi szervezett ügyvédség 140 éves múltja önmagában is tekintélyt parancsoló tényező, és a Kamara mindenkor vezetőit, a Kamara egészét, sőt az ügyvédtársadalom egészét is kötelezi. Utalt az 1861-ben megtartott Országbírói Értekezletre; ennek ügyvédi albizottsága javasolta azt, hogy „szabadságunkban álljon az ügyvédeknek megyénként több ügyvédi társulatot alakítani, elnököt és társulati tisztviselőket maguk közül választani”. Az akkor megfogalmazottakat - nem is lehet kérdés, mondta – ma is irányadónak kell tekintetünk, mint ahogyan azt is, ahogy akkor megfogalmazták: „a kar jogosult saját tekintélyének őrzésére” - mondotta dr. Gulyás Gergely.

Történeti elemzése során kitért az előadó arra is, hogy a Kamara megalakulásakor a kor jogásza a kamarai autonómia létrejöttének vizsgálatakor mindenképp először azt elemezték, hogy állami oldalról milyen kontroll érvényesülhet felettük. A törvény értelmében a kamarák fölötti főfelügyeletet az igazságügyi miniszter gyakorolta, az igazságügyi miniszter rendelkezésére csak olyan jogosítványok álltak, amellyel a törvényességi felügyeletet biztosíthatta, közvetlen beleszólás lehetősége azonban már akkor sem volt, noha még ezt az egyébként gyenge felügyeleti jogot is sokan vitatták a XIX. század végén.

Ha az ügyvédség mai helyzetét megnézzük, akkor látunk rokon vonásokat – vont párhuzamot az előadó -, olyanokat is, amelyeket a kor ügyvédi vitáit olvasva meglepve ismerhetünk fel, hiszen a XIX. század végén is a jelentős jogásztúlképzés folytán nagyon sok ügyvéd volt, nagyon sokan gondolták azt, hogy a jogászai életpálya és hivatásrendek közül az ügyvédi pálya az, amely talán a legszebb, de mindenféleképpen a legváltozatosabb hivatás.

A rendszerváltozás óta eltelt időszakról szólva dr. Gulyás Gergely utalt arra, hogy akkor az ügyvédség helyzete, a jogásztúlképzés kérdése, a szabadabbá váló ügyvédi pálya, a jogtanácsosok ügyvéddé válása, számtalan olyan kérdést vetett fel, amely jó ideig úgy tűnt, hogy kontrollálhatatlanná teszi az ügyvédi létszámot, mégis, mára helyreállt egy normális rend, és az ügyvédség létszámának radikális növekedése megállt. Ennek ellenére a jövőben is sokan fogják a jogászok közül az ügyvédi pályát választani, hiszen ez a hivatásrend változatosságot, szakmai szabadságot biztosít gyakorlói számára.

Az előadó a jelen és jövő felé tekintve, hangsúlyozta: a jogi oktatás áttekintése az igazságügyi politika kiemelt részre, egyik prioritása kell hogy legyen. A feladattal külön miniszteri biztos foglalkozik, ennek a feladatnak az elvégzéséhez az Országgyűlés a költségvetés elfogadásakor komoly forrást is rendelt.

Azon meggyőződésének adott hangot, hogy jó jogszabályokat alkotni gyakorló ügyvédek nélkül lehetetlen. Különösen igaz ez, hogy ha a saját hivatásrendről kell rendelkezni. Éppen ezért – mondta hangsúlyosan - köszönet illet mindenkit, aki abban az ötpárti egyetértésben, együttműködésben részt vett, amely biztosította azt, hogy a kormány semmilyen formában ne éljen azzal a lehetőséggel, hogy miniszteri biztost rendeljen ki a Budapesti Ügyvédi Kamara élére. Úgy gondoljuk – mondta -, hogy a kamarai önkormányzatiságból adódó feladatokat minden nehézség ellenére, egy vitatható, de jogerős írásági döntés ellenére is, a Kamarának kell ellátnia, és ehhez az Országgyűlésnek biztosítania kell a megfelelő eszközöket. Meggyőződése szerint az igazságügyi kormányzat, a kormánytöbbség és az ellenzéki pártok is egyértelműen bebizonyították, hogy az ügyvédi autonómiát mindenki szentnek és sérthetetlennek tekinti.

Dr. Gulyás Gergely úgy véli, hogy a következő komoly feladat a jelenlegi nehézségek leküzdése után az Ügyvédi törvény elfogadása lesz, amely meg fog felelni a XXI. század követelményeinek, és az ügyvédi hivatásrend gyakorlásához szükséges valamennyi alkotmányos feltételt biztosítani fogja.